

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
118-0-Увп-07-000 099
Бања Лука, 27.6.2007. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, те Јанка Нинића и Фикрета Кршлаковића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби В. Ћ. из Т. (у даљем тексту: тужиља) против огласа за попуну слободног радног мјеста и одлуке број 01-428/1-05 од 18.10.2005. године тужене школе Т., заступане по З. Т., адвокату из Т., у предмету избора кандидата, одлучујући по захтјеву тужене стране за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда Т., број У-93/05 од 1.3.2007. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.6.2007. године, донио је

ПРЕСУДУ

1. Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда Т. број У-93/05 од 1.3.2007. године се преиначује тако што се тужба у овом управном спору одбацује.
2. Предмет се уступа стварно и мјесно надлежном Основном суду Т.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба у предметној ствари на начин да је поништен оглас тужене стране за попуну радног мјеста наставника математике у школској 2005./2006. години (6 часова седмичне норме) и одлука о избору кандидата по том огласу број 01-428/1-05 од 18.10.2005. године.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде тужена страна оспорава њену законитост због повреде прописа о поступку и због повреде закона, дакле, из разлога предвиђених одредбама члана 35. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/05 - у даљем тексту: ЗУС), те истиче: да је нижестепени суд поступио супротно одредбама члана 7. и 9. ЗУС-а, јер да оглас и одлука о избору кандидата нису управни акти; да је против тих аката обезбијеђена судска заштита у парничном поступку пред редовним судом; да је отуда тужбу требало одбацити на основу одредаба члана 22. став 1. тачка 2. ЗУС-а; да на то упућују и одредбе члана 93. став 5. Закона о средњој школи. Предлаже да се та пресуда преиначи на начин да се тужба одбаци.

Тужиља није дала одговор на захтјев.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. ЗУС-а, као и цјелокупне списе предмета, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из образложења побијане пресуде произлази да нижестепени суд налази да "оспорено рјешење као и првостепена одлука има карактер рјешења из члана 197. став 2. Закона о управном поступку", па да из тога произлази да су то управни акти.

Овај суд налази да је такво правно резонување погрешно. Наиме, члан 197. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске" бр. 13/02 - у даљем тексту:ЗУП)) регулише само питање садржаја образложења рјешења донесеног у управном поступку, па је већ из тога јасно да је позивање на те одредбе неодрживо. С друге стране, чињеница да неки акт има увод, изреку и образложење (што су, у правилу, саставни дијелови рјешења донесеног у управном поступку - чл. 194. ст. 3. ЗУП-а), не значи да је то управни акт, јер те саставне дијелове имају и рјешења донесена у судским поступцима против којих је дозвољена посебна жалба.

Својство управног акта, а тиме и могућност његовог побијања у управном спору утврђује се по одредбама члана 7. став 2. ЗУС-а, из којих произлази да је управни акт такав акт којим надлежни орган из члана 4. тог закона рјешава о извјесном праву или обавези, односно непосредном личном интересу физичких и правних лица или других странака у каквој управној ствари. А према одредбама члана 4. тог закона, под таквим органом подразумијевају се републички органи управе и републичке организације, органи и јединице локалне самоуправе, предузећа, установе и друга правна лица када у вршењу јавних овлашћења рјешавају у управним стварима.

У конкретном случају не ради се о актима који су услиједили у вршењу јавних овлашћења нити у рјешавању управних ствари, како је то правилно указано и у захтјеву тужене стране.

Тужена страна правилно указује да је за рјешавање спора по тужби у овој правној ствари надлежан суд у парничном поступку, како то произлази и из одредаба члана 93. став 5. Закона о средњој школи ("Службени гласник Републике Српске" бр.38/04). А према изричитој одредби члана 9. став. 1. тачке 1. ЗУС-а, у таквој ствари управни спор се не може водити.

У таквој ситуацији овом суду преостаје да поступи по одредбама члана 40. ЗУС-а тако да побијану пресуду преиначи на начин да тужбу у овом управном спору одбаци на основу одредаба члана 22. тачке 5. ЗУС-а и предмет уступи Основном суду Т. на основу одредаба члана 48. тог закона, а сходном примјеном одредаба члана 20. став 1. и 2. Закона о парничном поступку, као стварно и мјесно надлежном суду у смислу одредаба члана 26. тачка 4. в) и члана 22. тачка 17. Закона о судовима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 111/04, 109/05 и 37/06).

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић